

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Ursache Petru

judcători: Toma Nadejda, Alerguș Constantin, Timofti Vladimir și Moraru Petru,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul Procuraturii de circumscriptie Cahul, Cebotari Vitalie și de către partea vătămată XXXXX prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 martie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Ceban Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în r-nul XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX;

Topal Ivan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în r-nul XXXXX, s. XXXXX, str. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.04.2013 – 31.03.2015;

Instanța de apel: 21.04.2015 – 12.11.2015;

Instanța de recurs: 12.03.2016 – 17.05.2016;

Instanța de apel: 22.06.2016 – 16.03.2017;

Instanța de recurs: 12.06.2017 – 29.11.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 31 martie 2015, Ceban Igor a fost condamnat în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

Topal Ivan a fost condamnat în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru minori, de la reținere.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate, XXXXX, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Topal I., la mijlocul lunii august 2012, aflându-se pe str. XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX, știind cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, prin constrângere fizică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Tot el, la 25 octombrie 2012, aflându-se într-o cabină metalică, în apropierea complexului distractiv „Ямайка”, aproximativ la 3 km nord-vest de s.

XXXXX, r-nul XXXXX, știind cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, prin constrângere fizică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Inculpatul Ceban I., la sfârșitul lunii iulie 2012, aproximativ ora 04:00, aflându-se la intersecția străzilor XXXXX și XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX, știind cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, prin constrângere fizică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Tot el, la 25 octombrie 2012, aflându-se într-o cabină metalică, în apropierea complexului distractiv „Ямайка”, aproximativ la 3 km nord-vest de s. XXXXX, r-nul XXXXX, știind cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, prin constrângere fizică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Inculpații Ceban I. și Topal I., la sfârșitul lunii octombrie 2012, știind cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, prin constrângere psihică și fizică, și-au satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cimpoș Vladimir în numele părții vătămate, avocatul Carafizi N. și inculpatul Ceban Igor și de către reprezentantul legal Topal L. cu inculpatul Topal I..

3.1. Avocatul Cimpoș Vladimir în numele părții vătămate declarând apel a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie stabilită o pedeapsă mai aspră și să fie admisă integral acțiunea civilă, invocând următoarele argumente:

- instanța nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că inculpații nu au recunoscut vina, nu s-au prezentat în ședința de judecată din 31 martie 2015;

- instanța neîntemeiat a admis în principiu acțiunea civilă, nefiind impedimente pentru a stabili mărimea prejudiciului solicitat.

3.2. Avocatul Carafizi N. și inculpatul Ceban I., declarând apel au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- martorul XXXXX nu putea să știe că partea vătămată nu a împlinit vârsta de 14 ani, dat fiind că ultima învăța în clasa a 8-a, la fel ca și XXXXX, care avea împliniți 14 ani din luna februarie;

- partea vătămată nu a declarat adevărul, depozițiile ei sunt divergente. Martorii Gaidarji M. și Balaban N. au indicat că mama părții vătămate le-a rugat să declare că inculpații au violat-o pe XXXXX, iar acestea au refuzat, deoarece nu știau nimic;

- probele prezentate de acuzare nu dovedesc vina lui Ceban I. în comiterea infracțiunii incriminate;

- nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare plângerea părții vătămate XXXXX din 10 decembrie 2012, plângerea mamei părții vătămate, XXXXX, din 10 decembrie 2012, procesul-verbal de audiere a părții vătămate XXXXX din 11 decembrie 2012, procesul-verbal de audiere a reprezentantului legal al părții vătămate, XXXXX, din 11 decembrie 2012, procesul-verbal de audiere a martorului XXXXX din 11 decembrie 2012, procesul-verbal de audiere a martorului Gaidarji M. din 12 decembrie 2012, procesul-verbal de audiere a

martorului Balaban N. din 12 decembrie 2012, deoarece acestea au avut loc până la emiterea ordonanței de începere a urmăririi penale;

- Marinova N. ilegal a fost recunoscută ca reprezentant legal al părții vătămate și nu putea să participe la acțiunile de urmărire penală;

- instanța incorect a apreciat probele administrate, s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate Orman A. și neîntemeiat a respins declarațiile martorilor necointeresați;

- potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări;

- Ceban I. este celibatar, caracterizat pozitiv și anterior necondamnat.

3.3. Reprezentantul legal Topal L. și inculpatul Topa Ivan declarând apel, au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- Topal I. o cunoștea pe XXXXX, ei frecventau aceeași școală, dar ea învăța în altă clasă. Partea vătămată nu i-a spus ce vârstă avea, el nici nu a întrebat-o. După înfățișare ea arăta de nu mai puțin de 14 ani. Ea a venit în școală lor din or. XXXXX, respectiv el nu putea să cunoască data ei de naștere. El nu a aplicat violență față de partea vătămată. Balaban și Gaidarji în instanța de judecată au declarat că mama părții vătămate i-a influențat ca ele să dea depoziții în favoarea acuzării;

- partea vătămată a fost învățată să dea declarațiile respective, pentru a evita rușinea;

- Topal I. nu este vinovat, este minor, anterior nu a fost judecat și este caracterizat pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 noiembrie 2015, toate apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Ceban I. și Topal I. au fost condamnați în baza art. 172 alin. (2) lit. b), 79 Cod penal la câte 4 ani închisoare fiecare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei le-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

De la Ceban I. și reprezentantul legal al inculpatului, Topal L. s-a încasat, în mod solidar, în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate, XXXXX, prejudiciul moral în sumă de 60.000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate, XXXXX, privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită prin probele administrate, și anume:

- declarațiile martorului Capsamun V., care a relatat că inculpații locuiesc lângă el și într-o zi din iulie 2012 se întorceau de la discotecă;

- declarațiile martorului XXXXX, care a indicat că partea vătămată XXXXX i-a povestit despre cele întâmplate;

- declarațiile martorului Uzun P., care la faza de urmărire penală a declarat că a văzut când Ceban I. și XXXXX au intrat în cabina de lângă iaz și au stat acolo aproximativ 5 minute, iar în acest timp lângă el stătea Topal I., care apoi a rămas cu XXXXX după ce el cu Ceban I. au plecat împreună;

- raportul de expertiză psihologică nr. 321 din 20 februarie 2014, potrivit căruia partea vătămată XXXXX nu este predispusă la fantezii, având o gândire concretă;

- plângerea părții vătămate minore XXXXX din 10 decembrie 2012;

- plângerea reprezentantului legal al părții vătămate, XXXXX, din 10 decembrie 2012.

Astfel, instanța de apel a menționat că sunt neîntemeiate argumentele apărării că inculpații urmează a fi achitați din motiv că ei nu au săvârșit infracțiunea incriminată.

Totodată, prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor administrate și eronat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate – art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal – satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică sau psihică, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

Sunt întemeiate argumentele apărării că inculpații nu cunoșteau că partea vătămată nu a împlinit 14 ani. Acest fapt este confirmat prin procesul-verbal de audiere a martorului Cara C.

Faptul că inculpații nu știau despre vârsta părții vătămate este confirmat și prin aceea că Topal I. învăța în clasa paralelă cu cea a părții vătămate, iar martorul XXXXX avea împliniți 14 ani, fiind într-o clasă cu XXXXX, astfel inculpații puteau presupune că partea vătămată la fel avea împliniți 14 ani.

Inculpații fiind minori, nu puteau aprecia vârsta reală a părții vătămate, reieșind din dezvoltarea lor intelectuală, socială și psihologică.

Acuzarea urma să prezinte probe incontestabile că în această parte a învinuirii, dat fiind că potrivit art. 8, 389 Cod de procedură penală, toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează în favoarea inculpatului.

Mai mult, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 17 din 07 februarie 2013, dezvoltarea fizică a părții vătămate corespunde vârstei indicate în certificatul ei de naștere.

Astfel, din învinuirea incriminată inculpaților urmează să fie exclus semnul calificativ „asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani”, cu reîncadrarea acțiunilor ultimilor de la art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică sau psihică, cu bună-știință asupra unui minor.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că infracțiunile comise sunt grave, inculpații nu au recunoscut vina, nu au împiedicat organul de urmărire penală să stabilească adevărul, anterior nu au fost condamnați, sunt minori, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă fără izolare de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare procurorul și partea vătămată XXXXX.

6.1. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva D. declarând recurs ordinar, a solicitat casarea acestei decizii și menținerea sentinței, invocând următoarele argumente:

- ambii inculpați cunoșteau ce vârstă avea partea vătămată, deoarece toți învățau în aceeași școală, ce se confirmă prin materialele cauzei;

- instanța de apel nu a ținut cont că au avut loc două episoade la sfârșitul lunii iulie 2012 și mijlocul lunii august 2012, inculpații fiind informați despre vârsta părții vătămate;

- faptul că inculpații sunt caracterizați pozitiv nu este temei pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei. Inculpații nu au exprimat căință pentru crimele sale, fiind anunțați în căutare;

- instanța a încălcat prevederile art. 383 alin. (1) Cod de procedură penală - dacă în cursul deliberării instanța constată că o anumită circumstanță necesită concretizare pentru justa soluționare a cauzei, instanța poate relua cercetarea judecătorească prin încheiere motivată. Cerințele date nu au fost respectate de către instanță, ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată;

- în afară de aceasta, nu au fost cercetate toate probele și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată. Au fost încălcate și prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală;

- recalificând acțiunile inculpaților, instanța a încălcat dreptul lor la apărarea, deoarece aceștia nu au avut posibilitatea de a se apăra pe învinuirea în baza art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, și nu este clar ce poziție ar fi ales ei în cazul dat.

6.2. Partea vătămată XXXXX declarând recurs ordinar, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie stabilită o pedeapsă mai aspră, și să fie admisă integral acțiunea civilă, invocând următoarele argumente:

- pedeapsa stabilită inculpaților este prea blândă. Instanța nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, iar inculpații nici nu au exprimat căință, nu s-au prezentat în ședința de judecată din 31 martie 2015 și s-au ascuns. Ei nu s-au prezentat în ședințele de judecată a instanței de apel, astfel au manifestat lipsă de respect față de judecată și participanții procesului;

- instanța de apel neîntemeiat a menționat că inculpații nu cunoșteau despre vârsta ei, deoarece aceștia erau puși la curent, dat fiind că locuiau în apropiere și învățau în aceeași școală, într-o localitate mică;

- martorul XXXXX a confirmat că inculpații cunoșteau că ea nu a împlinit 14 ani;

- astfel, acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal;

- pe lângă aceasta, pe tot parcursul procesului penal, la adresa ei, sororii și mamei, veneau amenințări din partea inculpaților și părinților lor, în legătură cu ce au fost nevoite să plece din s. XXXXX;

- materialele prezentate, dădeau posibilitate instanței să stabilească mărimea prejudiciului cauzat și solicitat, dar instanța a adoptat o soluție neîntemeiată și în latura civilă.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Gheorghieva D. și de către partea vătămată XXXXX, casată total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Comrat din 12 noiembrie 2015, în privința inculpaților Ceban Igor și Topal Ivan, și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

8. În motivarea deciziei instanța de recurs a reținut că instanța de apel casând total sentința și rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru primă instanță, condamnând inculpații pe art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, adică în baza altei învinuiri decât cea formulată inițial, nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

La fel, instanța de recurs a menționat că instanța de apel a statuat în mod neclar și divergent mai întâi că vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate (deci, art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal) este dovedită prin probele administrate..., apoi că prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor administrate și eronat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate – art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal....

Instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele invocate în rechizitoriu, și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Mai mult, a reținut în mod divergent mai întâi că sunt întemeiate argumentele apărării că inculpații nu cunoșteau că partea vătămată nu a împlinit 14 ani..., acest fapt este confirmat prin procesul-verbal de audiere a martorului XXXXX..., apoi că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 17 din 07 februarie 2013, dezvoltarea fizică a părții vătămate corespunde vârstei indicate în certificatul ei de naștere... Or, potrivit sentinței, din declarațiile martorului XXXXX s-a stabilit că inculpații știau în ce clasă învăța XXXXX și ce vârstă ea avea, astfel că ei frecventau aceeași școală.

Instanța de recurs a menționat că circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

9. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 16 martie 2017 au fost admise apelurile, casată sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ceban Igor și Topal Ivan au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. 2 lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei – închisoare pe un termen de 5 ani fiecare.

În baza art. 90 Cod penal lui Ceban Igor și Topal Ivan a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani fiecare.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXXXX în partea reparării daunei morale încasând de la Topal Ivan și Ceban Igor a câte 30000 lei de la fiecare în beneficiul părții vătămate XXXXX, dar care fiind executată nu se supune spre executare silită.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată XXXXX privind repararea prejudiciului material a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasat de la inculpații Ceban Igor și Topal Ivan în mod solidar, în beneficiul părții vătămate XXXXX cheltuieli de judecată, în sumă de 3000 lei.

10. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că vinovăția inculpaților Ceban Igor și Topal Ivan în comiterea faptei incriminate este dovedită prin următoarele probe:

- declarațiile părții vătămate XXXXX și a martorilor Marinov Nina, XXXXX, XXXXX, Uzun Piotr, Capsamun Victor, Balaban Natalia, Gaidarji Mariana, Adăscăliță Viorica.

Totodată, instanța de apel a menționat că vinovăția inculpaților în comiterea faptei incriminate mai este dovedită și prin probele - înscrisurile cauzei penale și anume:

- plângerea părții vătămate XXXXX din 10 decembrie 2012 (f. d. 3, vol. I) potrivit căruia se solicită a fi atrași la răspundere Ceban Igor și Topal Ivan întrucât la sfârșitul lunii octombrie au aplicat forță fizică și psihică și-au satisfăcut pofta sexuală în mod pervers;

- plângerea mamei părții vătămate XXXXX din 10 decembrie 2012 (f. d. 4, vol. I) potrivit căruia se solicită a fi atrași la răspundere Ceban Igor și Topal Ivan întrucât din cuvintele fiicei sale minore la sfârșitul lunii octombrie au aplicat forță fizică și psihică și-au satisfăcut pofta sexuală în mod pervers cu fiica sa;

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 02 ianuarie 2013 (f. d. 14-15, 16 - 17, vol. I) potrivit căruia s-au supus cercetării în intersecția str. XXXXX s. XXXXX;

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 15 martie 2013, cu tabel foto (f. d. 18 - 21, vol. II) potrivit căruia s-a supus cercetării regiunea nord-vest a s. Gaidar;

- raport de examinare medico-legală nr. 23 din 10 decembrie 2012 (f. d. 42 - 43, vol. I);

- concluziile psihologice a specialistului Adăscăliță V. nr. 64 din 19 februarie 2013 (f. d. 125 - 127, vol. I) potrivit căruia se constată că, particularitățile psihologice depistate la partea vătămată sunt specifice victimelor reale, care au suportat violența fizică;

- raport de expertiză medico-legal nr. 17 din 07 februarie 2013 (f. d. 136-137, vol. I) potrivit căruia se constată în concluzii că XXXXX potrivit dezvoltării sale fizice corespunde vârstei indicate în certificatul de naștere;

- raport de expertiză nr. 321 din 20 februarie 2014 (f. d. 14 - 17, vol. II) în concluzia căruia se evidențiază faptul că, partea vătămată XXXXX nu are predispoziție de a inventa și gândirea îi este una concretă.

Instanța de apel a reținut că analizând probele enunțate supra, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblul - din punct de vedere a coroborării lor, instanța de apel a considerat că, instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia precum că în acțiunile inculpaților Ceban Igor și Topal Ivan sunt prevăzute elementele infracțiunii art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece nu s-a găsit confirmare faptul că acțiunile inculpaților au fost săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani”.

În urma analizării declarațiilor părții vătămate, martorilor, înscrisurilor anexate la materialele cauzei sus enunțate, instanța de apel a stabilit că instanța de fond nu a luat în calcul, faptul că, prin circumstanțele cauzei nu s-a demonstrat existența lit. a) al alineatului 3) art. 172 Cod penal și anume, acțiuni *săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.*

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a constatat că, inculpații la momentul (*perioada: iulie - octombrie 2012*) comiterii acțiunilor violente cu caracter sexual față de minoră, singuri erau de vârsta minoră. Anume, inculpatul Ceban Igor, născut la 17 octombrie 1996, nu a atins vârsta de 16 ani, iar inculpatul Topal Ivan, născut la 13 februarie 1998, abia a atins vârsta de 14 ani.

Pe când partea vătămată XXXXX, născută la 25 octombrie 1998, în perioada imputată (sfârșitul iulie - sfârșitul octombrie 2012) avea mai puțin de 4 luni până la atingerea vârstei de 14 ani, iar la ultimul episod incriminat la 25 octombrie 2012, ea a atins, fără o zi, vârsta de 14 ani.

Totodată, este eronată indicarea în sentință de către prima instanță privind comiterea de către inculpați la sfârșitul lunii octombrie 2012 față de partea vătămată XXXXX a acțiunilor perverse cu caracter sexual, nu poate fi menținută, și urmează a fi exclusă, nefiind înaintată la urmărire penală inculpaților această acuzație.

Reieșind din considerentele sus-menționate, fapta inculpaților Topal Ivan și Ceban Igor, instanța de apel a încadrat-o juridic în prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal *„satisfacerea poftei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșite cu bună-știință asupra unui minor”*, și a constatat că:

Topal Ivan la mijlocul lunii august 2012, aflându-se pe str. XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX, cu bună - știință asupra minorei XXXXX născută la 25 octombrie 1998, prin constrângere fizică și psihică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Tot el, la data de 25 octombrie 2012, aflându-se într-o cabină metalică părăsită, în apropierea complexului distractiv „Ямайка”, aproximativ la 3 km nord-vest de s. XXXXX, r-nul XXXXX, cu bună - știință asupra minorei XXXXX, prin constrângere fizică și psihică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Ceban Igor la sfârșitul lunii iulie 2012, aproximativ ora 04:00, aflându-se la intersecția străzilor XXXXX și XXXXX, s. XXXXX, r-nul XXXXX, cu bună - știință asupra minorei XXXXX, prin constrângere fizică și psihică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Tot el, la 25 octombrie 2012, aflându-se într-o cabină metalică, în apropierea complexului distractiv „Ямайка”, aproximativ la 3 km nord-vest de s. XXXXX, r-nul XXXXX, cu bună - știință asupra minorei XXXXX, prin constrângere fizică și psihică, și-a satisfăcut cu ea pofta sexuală în formă perversă.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că probatoriul administrat relevă împrejurări de natură să justifice concluzia că, inculpații au comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal și justifică argumentele apelului inculpatului Ceban Igor și a apelului inculpatului Topal Ivan, precum că nu a cunoscut cu certitudine vârsta părții vătămate (că aceasta nu a atins vârsta de 14

ani).

Instanța de apel a relevat că, răspunderea pentru acțiuni violente cu caracter sexual, săvârșite cu bună-știință asupra unei persoane care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, poate surveni numai dacă făptuitorul cunoștea cu certitudine vârsta victimei. Faptul dat atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel nu a fost demonstrat, în *limitele certitudinii* nu pot fi incluse presupuneri de ordin, precum că inculpații cunoșteau vârsta părții vătămate, deoarece Ceban Igor îi este vecin, iar cu Topal Ivan se află în clase paralele.

Instanța de apel a constatat că a avut loc eroarea de fapt cu privire la vârsta victimei în care inculpații și-au format convingerea că XXXXX are vârsta de 14 ani, dar este minoră. De asemenea, este necesar a se ține cont de faptul că, inculpații nu aveau posibilitatea obiectiv să estimeze vârsta reală a părții vătămate datorită vârstei acestora minore și dezvoltarea socială mintală ce corespunde vârstei minore. Astfel, sunt juste argumentele apelanților Ceban Igor și a avocatului acestuia, inculpatului Topal Ivan și reprezentantul acestuia, aduse la segmentul necunoașterii de către inculpați a vârstei părții vătămate.

Instanța de apel a indicată că nu au putut fi aduse în calitate de probă, privind cunoașterea cu certitudine despre neatingerea victimei de vârsta de 14 ani, concluziile raporturilor de expertiză. Anume, raportul de expertiză medico-legal nr. 17 din 07 februarie 2013 (f. d. 136 - 137, vol. I) potrivit căruia se constată în concluzii că XXXXX potrivit dezvoltării sale fizice corespunde vârstei indicate în certificatul de naștere; și Raportul de expertiză nr. 321 din 20 februarie 2014 (f. d. 14 - 17, vol. II) în concluzia căruia (pct. 7) se evidențiază faptul că, nivelul de dezvoltare intelectuală și psihologică al părții vătămate XXXXX corespunde vârstei biologice.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiate apelurile inculpaților privind achitarea lor din lipsa probelor de vinovăție acestora, deoarece, probele sus menționate confirmă faptul comiterii de către inculpații a acțiunilor violente cu caracter sexual față de partea vătămată XXXXX.

Versiunea inculpaților precum și a avocaților acestora, că faptele incriminate nu au fost săvârșite de dânsii, au fost apreciate critic, neavând suport probatoriu, iar nerecunoașterea vinovăției nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probatoriul anexat la materialele dosarului demonstrează cu certitudine vina inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate.

Cât privește argumentul inculpatului Ceban Igor și avocatului Carafizi Nicolai referitor la faptul că, partea vătămată nu i-a comunicat mamei sale, care era acasă precum că în privința sa au fost efectuate acțiuni perverse, instanța de apel a notat că, potrivit declarațiilor părții vătămate, care a explicat că, „*mama a certat-o și a primit o palmă peste față, deoarece s-a întors târziu și îi era rușine să-i povestească despre cele întâmplate*” declarațiile date sunt confirmate prin depozitiile mamei XXXXX care confirmă faptul că a lovit fiica peste față și a certat-o pentru faptul că s-a întors târziu.

A mai menționat instanța de apel că sunt eronate argumentele apelanților Ceban Igor și avocatului Carafizi Nicolai aduse la segmentul că, martorul XXXXX a declarat că partea vătămată i-a comunicat că a întreținut în mod benevol relații sexuale cu acesta, întrucât analizând conținutul declarațiilor martorului XXXXX, instanța de apel a constatat că, în conținutul declarațiilor XXXXX nu este relatat

precum că Anna benevol a întreținut relații sexuale în formă perversă. XXXXX a presupus că a avut loc raportul în mod benevol în urma constatării stării pe care o avea partea vătămată-de liniște.

Instanța de apel a respins și un alt argument pentru care optau apelanții Ceban Igor și avocatul Carafizi Nicolai, și anume declarațiile martorului Uzun Piotr, care a relatat în ședința de judecată că XXXXX și Ceban Igor, Topal I. nu au intrat în cabina metalică. Instanța de apel, a apreciat critic declarațiile martorului dat, întrucât declarațiile făcute la urmărirea penală la confruntare, unde martorul a declarat că XXXXX și Ceban Igor s-a dus spre cabina metalică, și declarațiile în instanța de judecată sunt diferite. Prin urmare veridicitatea declarațiilor martorului dat este pusă sub îndoială și respectiv nu pot fi apreciate ca probă.

Au fost considerate de către instanța de apel eronate și concluziile apelului declarat de Ceban Igor și avocatul Carafizi Nicolai precum că declarațiile părții vătămate și mamei acesteia sunt neveridice întrucât nu sunt confirmate prin alte declarații, mai mult ca atât, mama părții vătămate a solicitat martorilor Gaidarji Mariana și Balaban Natalia să depună declarații neveridice, precum și că nu sunt întemeiate argumentele acestor apelanți privind omiterea la urmărirea penală a erorilor procesuale, ce au lezat drepturile inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, veridicitatea declarațiilor părții vătămate este confirmată prin consecutivitatea declarațiilor pe care le-a făcut atât la faza de urmărire penală, în cadrul confruntărilor, precum și în cadrul instanței de fond, fapt confirmat prin concluziile psihologice a specialistului Adăscăliță V. nr. 64 din 19 februarie 2013 (f. d. 125 - 127, vol. II) potrivit căruia se constată că, particularitățile psihologice depistate la partea vătămată sunt specifice victimelor reale, care au suportat violența fizică, iar potrivit raportului de expertiză nr. 321 din 20 februarie 2014 (f. d. 14 - 17, vol. II) în concluzia căruia se evidențiază faptul că, partea vătămată XXXXX nu are predispoziție de a inventa și gândirea îi este una concretă.

Nu au putut fi apreciate ca ilegale declarațiile atât a părții vătămate, cât și a mamei acesteia, prin prisma solicitării mamei acesteia de la martorii Gaidarji Mariana și Balaban Natalia de a depune declarații false, întrucât ultimii nu au depus asemenea declarații.

Cât privește argumentele apelului inculpatului Topal Ivan și a reprezentantului legal Topal L., precum că partea vătămată a inventat cele declarate, deoarece sau răspândit zvonuri că practică raport sexual în formă perversă, fiind influențată de mama sa, instanța de apel a considerat că sunt lipsite de temei juridic, întrucât declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin materialul probatoriu acumulat precum și potrivit concluziei psihologice a specialistului Adăscăliță V. nr.64 din 19 februarie 2013 se constată că, particularitățile psihologice depistate la partea vătămată sunt specifice victimelor reale, care au suportat violența fizică, iar potrivit raportului de expertiză nr.321 din 20 februarie 2014 se evidențiază faptul că, partea vătămată XXXXX nu are predispoziție de a inventa și gândirea îi este una concretă.

A mai reținut instanța de apel că sunt eronate argumentele apelantului Topal Ivan și a reprezentantului său precum că, mama părții vătămate cunoaște despre faptul că partea vătămată este bolnavă psihică și ușor cade sub părerea persoanei, astfel fiind influențată de mama sa de a depune asemenea declarații,

Întrucât din conținutul actelor cauzei penale supuse apelului nu se atestă faptul că partea vătămată sferă de vre-o careva boală psihică, fapt confirmat și prin raporturile de expertiză psihologică.

De asemenea, apelantul Topal Ivan și reprezentantul acestuia au comunicat că despre existența discotecii până la 5 dimineața a fost inventat, fapt ce nu corespunde realității, întrucât, martorul Capsamun Victor Ivan care a declarat că *„aproximativ cu doi ani în urmă el cu Ceban Igor și Ortman Artiom se întorceau de la discotecă unde pe drum s-au întâlnit cu partea vătămată care era cu prietenii săi”*, confirmă declarațiile părții vătămate XXXXX.

Privind argumentele avocatului Carafizi Nicolai, care indică că la baza sentinței au fost puse probe acumulate până la emiterea ordonanței de începere a urmăririi penale, instanța de apel, analizând conținutul sentinței judecătorești a remarcat că la crearea fundamentului de condamnare a inculpaților au fost admise probe cercetate în instanța de fond ce și au servit la poziția adoptată, fiind respectate prevederile art. 27 Cod de procedură penală judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Cât privește argumentul apelului precum că procurorul a emis ordonanță de conexarea cauzelor penale într-o singură procedură: nr. 2012398020, 2012398021, 2012398022 și fără audierea martorilor, părții vătămate, în lipsa expertizei medico-legale a lui XXXXX, fără a fi recunoscuți în calitate de învinuiți și audiați, instanța de apel a relevat că, nu este temei de nulitate a actelor procesuale, or, potrivit art. 52 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală în atribuțiile procurorului se include și dispunerea conexării cauzelor penale, în care exercită controlul. Astfel, pentru conexarea cauzelor penale nu este necesar audierea martorilor, părții vătămate, este necesar ca conținutul ordonanței să corespundă prevederilor art. 255 alin. (2) Cod de procedură penală, ordonanța trebuie să fie motivată și să cuprindă: data și locul întocmirii, numele, prenumele și calitatea persoanei care o întocmește, cauza la care se referă, obiectul acțiunii sau măsurii procesuale, temeiul legal al acesteia și semnătura celui care a întocmit-o. Ordonanța nesemnată de persoana care a întocmit-o nu are putere juridică și se consideră nulă. Dacă organul de urmărire penală consideră că este cazul să fie luate anumite măsuri, face propuneri motivate în ordonanță.

Cât privește argumentul apelului suplimentar precum că Ceban Igor nu este vinovat în comiterea infracțiunii imputate, întrucât potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 23, în concluzia căruia se indică că, nu s-a depistat careva semne al raportului sexual în cavitatea bucală al părții vătămate XXXXX, instanța de apel a notat că potrivit actului de învinuire fapta pe un episod a avut loc în mijlocul lunii iulie, august 2012, iar pe al doilea episod la data de 25 octombrie 2012, iar raportul de examinare medico-legală a fost efectuată la data de 10 decembrie 2012, peste două luni de la evenimentele petrecute, respectiv careva semne obiective privind existența raportului sexual în cavitatea bucală nu s-au păstrat. Or, potrivit probatoriului acumulat și enunțat de instanța de apel, demonstrează existența faptelor încriminate inculpatului Ceban Igor (cu excepția cunoașterii cu certitudine desmere neatingerea părții vătămate a vârstei de 14 ani).

Referitor la argumentul apelantului precum că urmărirea penală a fost efectuată tendențios, preconcepțiv, subiectiv cât și afirmațiile apelantului că

Ceban I., a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil, instanța de apel a conchis, că aceste afirmații nu au nici un suport probant, întrucât urmărirea penală a fost efectuată în corespundere cu art. 252 Cod penal, cât și a fost respectat și dreptul la apărare, inculpatul fiind asigurat de asistență juridică.

Instanța de apel a mai menționat că nu sunt relevante și constatările apelantului că nu au fost apreciate în mod corespunzător depozițiile martorului Uzun P.G., care a mărturisit, că nimeni nu a tras-o pe XXXXX de mână și că nimeni nu a avut raporturi sexuale cu ea, întrucât instanța de judecată corect le-a apreciat critic, deoarece în declarațiile martorului enunțat sunt divergențe și sunt diferite cele făcute la urmărirea penală și cele făcute în cadrul instanței de apel.

Aferent criticilor precum că, Marinova N. V. a fost ilegal recunoscută în calitate de reprezentant legal și ilegal a participat la efectuarea unui șir de acțiuni de anchetă și confruntare, întrucât XXXXX s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova, instanța de apel a considerat că sunt nejustificate, deoarece potrivit procurii (f. d. 73, vol. II) XXXXX a împuternicit pe Marinova Nina să exercite calitate de reprezentări: legal în lipsa acesteia, astfel organul de urmărire penală legal a emis ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant legal a Ninei Marinova cu respectarea prevederilor art. 75, 76, 77 Cod de procedură penală. Potrivit declarațiilor părții vătămate, a mamei XXXXX și a Ninei Marinova, care au declarat că XXXXX deseori se deplasa peste hotarele Republicii Moldova la serviciu.

Reieșind din criteriile ce vizează individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a luat în calcul, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, și anume că infracțiunea a fost comisă intenționat ce se atribuie categoriei celor grave, motivul și scopul comiterii infracțiunii, vârsta inculpaților care au comis infracțiunea în vârsta minoră, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, instanța de apel a conchis, că aplicarea inculpaților Ceban Igori și Topal Ivan pedeapsa penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (2) lit. b) Cod sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani fiecăruia.

Totodată, instanța de apel a constatat că educarea și corectarea inculpaților Ceban Igor și Topal Ivan este posibilă fără izolarea de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani fiecăruia.

Cât privește apelul părții vătămate depus prin intermediul avocatului Cimpoeș V., în partea admiterii acțiunii civile cu încasarea în mod solidar de la inculpații Topal Ivan și Ceban Igor a prejudiciului moral și material pricinuit prin acțiuni infracționale, cât și cheltuieli de judecată, instanța de apel a considerat necesar de admis parțial acțiunea, din următoarele considerente.

Astfel, instanța de apel a admis, că prin săvârșirea infracțiunii de către inculpații Topal Ivan și Ceban Igor, părții vătămate XXXXX i-au fost cauzate suferințe psihice (stres, frustrare, disconfort, etc), însă a considerat că, suma de 400 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral este una exagerat de mare, iar prejudiciul material în mărime de 6000 lei nu a fost confirmat prin probe și acte ce justifică existența prejudiciului material. Deoarece, prezentarea de către partea vătămată a contractului de chirie a spațiului locativ din 01 februarie 2013 (vol. 2, f. d. 140-141) nu rezultă și nu se află în legătură cauzală cu acțiunile

inculpaților, doar confirmă schimbarea domiciliului, iar, afirmațiile despre incendierea imobilului de către inculpați, sunt declarative și neprobate.

Totodată, a fost admisă cererea părții vătămate privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă e 3000 lei, fiind confirmată prin bonul de plată nr. ET 0114116 din 25 februarie 2013 (vol. 2, f. d. 139), această sumă, reieșind din complexitatea cauzei, volumul de lucru real efectuat, fiind reală, necesară și rezonabilă.

Instanța de apel la stabilirea cuantumului prejudiciului moral a considerat că suma de 30000 lei de la fiecare inculpat, acordată cu titlu de prejudiciu moral va fi în măsură să aducă o satisfacție echitabilă părții vătămate pentru suferințele psihice și fizice suportate ca urmare a comiterii infracțiunii în privința acesteia.

11. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare procurorul și partea vătămată XXXXX.

11.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Cebotari Vitali, declarând recurs la 19 mai 2017, în termen, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- ambii inculpații cunoșteau ce vârstă avea partea vătămată în momentul comiterii infracțiunii, or, XXXXX, nu avea împlinită vârsta de 14 ani, deoarece se cunoșteau din copilărie, învățau în aceeași școală și clasă, precum și s-au întâlnit la alte ceremonii de serbare a zilelor de naștere și chiar au purtat discuții referitor la vârsta părții vătămate și când este ziua acesteia de naștere. În rețelele de socializare comunica cu Topal I. și ultimul putea vedea anul nașterii;

- prima instanță la stabilirea pedepsei inculpaților a luat în considerație absolut toate circumstanțele cauzei și a persoanei inculpaților, iar motivarea primei instanțe privind aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare reală, este una întemeiată, corectă, adoptată în scopul legii penale și a pedepsei penale;

- careva alte circumstanțe suplimentare, sau numai cumulul de circumstanțe atenuante care ar permite instanței aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu s-au regăsit.

11.2. Partea vătămată XXXXX, declarând recurs la 26 mai 2017 prin intermediul oficiului poștal, în termen, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpații Ceban Igor și Topal Ivan să fie condamnați la câte 10 ani închisoare și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea recursului, neinvocând niciun temei de drept prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel a aplicat față de inculpați o pedeapsă prea blândă, neîntemeiat aplicând prevederile art. 90 Cod penal;

- inculpații cunoșteau cu certitudine despre vârsta pe care o avea la momentul comiterii infracțiunilor;

- de nenumărate ori a fost amenințată cu răfuială fizică atât ea, cât și mama sa, iar în timp cât nu se aflau acasă, casa lor a fost incendiată, iar suspecții sunt Topal Ivan și Ceban Igor;

- prejudiciul moral apreciat de instanța de apel, este unul foarte minim în comparație cu suferințele psihice reale pe care le-a suferit.

12. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs ordinar verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent în baza temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Colegiul lărgit menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

12.1. Cu referire la recursurile procurorului și a părții vătămate XXXXX în care se invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul lărgit constată că, de fapt, recurenții critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel.

În acest sens Colegiul lărgit menționează, că criticele formulate au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 10 al prezentei decizii, referindu-se la toate motivele invocate în cererile de apel, inclusiv de către partea apărării, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul

că hotărârea atacată a fost verificată și în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu s-au identificat și alte motive care să condiționeze casarea acesteia

Totodată, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurenții numiți nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, astfel, constatându-se lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cât privește argumentul părții vătămate precum că prejudiciul moral apreciat de instanța de apel, este unul foarte minim în comparație cu suferințele psihice reale pe care le-a suferit, Colegiul lărgit îl consideră neîntemeiat.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reiterează, că potrivit prevederilor art. 1423 alin. (1) Cod civil coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate.

Din materialele cauzei, rezultă, că partea vătămată solicită încasarea din contul inculpaților prejudiciul moral cauzat prin infracțiune, în sumă de 400000 lei.

Prin decizia instanței de apel, fiind casată sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, a fost admisă parțial acțiunea civilă, și dispusă încasarea de la Topal Ivan și Ceban Igor în beneficiul lui XXXXX, suma de câte 30000 lei, de la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind nefondată.

Conform art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate; alin. (2) Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Potrivit prevederilor art. 225 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

Colegiul lărgit constată, că instanța de apel la adoptarea hotărârii în latura civilă s-a condus de prevederile art. 387 alin.(1) Cod de procedură penală care prevede că *„odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite*

acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge”, motivându-și soluția în modul expus la pct. 10 al prezentei decizii și n-a comis careva erori de drept în această parte.

Instanța de recurs reiterează, că, în termenii Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prejudiciul moral, se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Quantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Ținând cont de natura dreptului lezat, caracterul și gravitatea suferințelor suportate de partea vătămată, Colegiul lărgit consideră că prin decizia instanței de apel, fiind dispusă încasarea din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate o compensație morală în sumă de 30000 lei de la fiecare inculpat, aceasta reprezentând o satisfacție echitabilă cum indică art. 41 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În opinia Colegiului lărgit, instanța de apel nu a comis erori de drept, dispunând încasarea prejudiciului moral în sumă de 30000 lei de la fiecare inculpat, care reprezintă o compensare suficientă, echitabilă și nicidecum diminuată a prejudiciului moral cauzat.

12.2. Cu referire la recursurile procurorului și a părții vătămate XXXXX în care se invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor *legale*”, Colegiul lărgit remarcă că acest temei nu s-a regăsit în urma examinării deciziei contestate.

Colegiul penal menționează că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie una echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reiterează, că potrivit art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre

motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. Termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Reieșind din aceste prevederi legale, precum și din practica judiciară constantă, Colegiul lărgit consideră că este întemeiată concluzia instanței de apel, că nu este rațional ca Ceban Igor și Topal Ivan să execute real pedeapsa stabilită de 5 ani închisoare, deoarece aceștia nu au precedente penale, iar infracțiunea a fost comisă în vârsta minoră.

Colegiul lărgit atestă, că instanța de apel a luat în considerație gradul de pericol al infracțiunilor săvârșite, rolul inculpaților la comiterea lor, apreciind în mod justificat, că ținând cont de principiul previzibilității pedepsei penale, statuat prin jurisprudența CtEDO, este posibilă acordarea șansei de corectare a inculpaților prin suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea unui termen de probă.

Colegiul lărgit menționează că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia, că în privința inculpaților sunt întrunite condițiile de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel motivându-și soluția în acest sens.

Mai mult, Colegiul lărgit remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Așa dar, Colegiul lărgit consideră, că la stabilirea pedepsei inculpaților, s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite și de persoana inculpaților, care nu au precedente penale, iar infracțiunea a fost comisă în vârsta minoratului, considerându-se posibilă corectarea lor fără a fi izolați de societate, astfel în speță fiind aplicabile prevederile art. 90 Cod penal. În acest sens, Colegiul lărgit constată lipsa temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocate de către recurenți.

12.3. Cu referire la recursul procurorului în care se invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, că „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită” Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată la fel, nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpaților Ceban Igor și Topal Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal, și anume satisfacerea postei sexuale în formă perversă, săvârșită prin constringere fizică și psihică a persoanei, săvârșită cu bună-știință asupra unui minor, or, instanța de apel corect a statuat că nici în instanța de fond și nici în instanța de apel nu s-a demonstrat cu certitudine că inculpații cunoșteau vârsta părții vătămate, dat fiind faptul că ultimii nu aveau posibilitatea obiectiv să estimeze vârsta reală a părții vătămate datorită vârstei minore a inculpaților și dezvoltarea socială mintală ce corespunde vârstei fragede.

În concluzia celor expuse, Colegiul lărgit atestă, că temeiurile de drept invocate de recurenți, prescrise la pct. 6), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar la judecarea cauzei în ordine de apel instanța a respectat prevederile legale relevante, motiv pentru care Colegiul lărgit conchide, că asupra recursurilor în cauză urmează să pronunțe soluția prevăzută de la art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală – respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate de către procurorul Procuraturii de circumscripție Cahul, Cebotari Vitalie și de către partea vătămată XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 martie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Ceban Igor XXXXX** și **Topal Ivan XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 decembrie 2017.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Timofti Vladimir

Moraru Petru